

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וְכָל מַעֲשֵׂר בְּקָר וּבְצֹאן... הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה קָדָשׁ לַה' "

אחד אחד יעבורון

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

ישנה בהשתייכות זו צד קלוש, שהאדם נוטה להרגיע עצמו שלעת מצוא יצטדק בכח התקשרותו לארגון זה או אחר שיגין עליו ועל תהפוכותיו הפרטיות. וזו טעות נוראה המכשילה את האדם לחשוב, שבבוא יום הדין יעבור לפני הקב"ה עם כל חבורתו והחבורה תשיב על כל הקטרוגים שיטפלו עליו.

וכגון זו היה בלעם מתנחם כלפי הקב"ה באמרו: "פֶּלֶק בְּן צֶפֶר קָלוֹךְ מוֹאֵב שְׁלַח אֵלַי" (במדבר' כב י') וכתב רש"י ז"ל; 'אע"פ שאיני חשוב בעיניך, חשוב אני בעיני המלכים'. זוהי השקפתו של כל אדם בינוני המתרחש בתת נפשו מחשבה זו ולבו אומר לו אפילו בשעת תשובה ויום הדין, אע"פ שאיני חשוב מצד העונות ומומי נפשי, אבל חשוב ונכבד אני מצד זכויותי ומעשי הטובים והנני חבר לארגון של עוסקי תורה ומחזקיה וזכותם תעמוד לי לעת מצוא.

אף הרב ביחסיו עם תלמידיו יש לו להתבונן לאותה האחריות הגדולה של כל אחד אחד ולא יהיה לבו גס בתלמידיו ושלא יחשוב את עצמו לבטוח בזכויותיו בתור רב, אלא יעמיד א"ע בבחינת קטן שנולד שאין בו לא זכות ולא חובה ולא יחליש את התביעה על עצמו מפאת ההכרה שהוא מרביץ תורה וזכות תלמידיו תעמוד לו. אחד אחד זה ענין גדול שמקיף כל סוגי ומדרגות האנשים ובכל שטחי החיים שבתורה.

ושמעתי שה'חפץ חיים' זצ"ל כשבא לאסיפה הגדולה להצלת ישראל בעיר וורשה, נטפלו אליו כמה וכמה אנשים

המשך בעמ' 2 <<<

הוא הקב"ה; מנתח בפרוטרוט כל יחיד ויחיד עד תחתיות נפשו ולא תחפה מצות הכלל לכבות את העבירות הפרטיות שלו, צופה כל הנסתרות יבדיל כל סוג פעולה ופעולה שלו ואין טשטוש ואין תערובות של מצוות ועבירות להכשירם ואין ערבוביא של קודש וחול.

וכבר אמר רבינו יונה ז"ל; 'ביום ההוא ישליך כל פשעיו אשר עשה ויעשה עצמו כאילו בו ביום נולד ואין בידו לא זכות ולא חובה. וזה היום תחלת מעשיו' (יסוד התשובה). לכאורה למה צריך להשליך גם את הזכויות, הלא מוטב לפי עיון שטחי שיחזיק ויתעודד באלה הזכויות שלו ויתגבר וישוב בתשובה אמיתית?

אבל לא כן הוא; כי לפי עומק הברור דרכו של האדם הוא, שכל עוד שהוא מתיימר שיש לו זכויות קשה לו לגלות את מומיו ופשעיו והוא עושה מין תערובת של פשעים וזכויות, הוא מעריך את עצמו כהגון וטוב שצריך אולי קצת תיקון ואז לא תהיה תשובתו שלמה. ולכן צריך בשעת התשובה לא לשים נגד עיניו את זכויותיו כי אם חטאיו הקשים. וכמש"כ הגר"י סלנטר זצ"ל; 'בל יחת מהעתיד הודאי עת יפקוד ה' על כל מפעליו ובשפטים קשים יווסר בל ילכד זר בגללו, הוא לבדו ישא פרי חטאיו, אחד הוא עושה העבירה והנענש' (אגרת המוסר).

אמנם שכמה מעלות ותועלויות בהתקשרות עם הצבור. והרי חז"ל הורונו לא לפרוש מן הצבור, אלא להיות פעיל לדבר מצוה וחיזוק התורה, כש"כ לימוד החכמה והרבצת תורה, מ"מ

'בארבעה פרקים העולם נידון; בר"ה; כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון, שנא': "הַיָּצָר יָחַד לָבָם" (תהלים' לג) ובגמ' אמר; מאי כבני מרון? כבני אימרנא. ריש לקיש אמר: "כמעלות בית מרון". רב יהודא אמר שמואל: "כחיילות בית דוד" (ר"ה' יח). וברש"י ז"ל; 'כבני אימרנא; כבשים שמונין אותן לעשרן ויוצאים זה אחר זה בפתח קטן שאין יכולים לצאת כאחד. כמעלות בית מרון; הדרך קצר ואין יכולים לילך זה בצד זה שהעמק עמוק משני צדי הדרך. כחיילות בית דוד; ... וכך היו מונין אותם יוצאים זה אחר זה בצאתם למלחמה'.

הנה הצד השוה; שבכל ביאורי חז"ל לענין 'בני מרון' הוא; שהפיקוד של כל באי עולם מול הקב"ה הוא ביחידות בזה אחר זה ואין כניסה דרך ערבוביא, שאחד יתלה א"ע בחברו או יסתופף בצלו של חברו, כי אם כל אחד ואחד נידון ונבדק לכשעצמו, מה נורא ואיום הוא כשיבוא הקב"ה לע"ל לשפוט את העולם, גם אז יהיה בזה אחר זה כל אחד ואחד לעצמו, לא יועיל כל השתייכויות לכת לחבורה או לקיבוץ. יש והאדם חוטא חטאים קשים ובלבו ידמה שזכות הרבים שהוא חבר אליהם או שהוא פועל עבורם תגן עליו.

הוא תולה א"ע בזכות שיטה, או כיוון ידוע שהרבים דוגלים בה ובזכותה של מצוה ינצל מן הדין וחשבון של חייו הפרטיים, אלה הם רק דמיונות שוא ואחזית עינים, להכשיר ולטהר את עצמו ב'אהני ליה שיטתיה'. לא כן

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

שהיו מעונינים לדעת בנוגע להשקפתו על שיטת החסידות ועל כל שאלותיהם הוא ענה להם ואמר: "אני איש פשוט אינני יודע מחכמות, כשיבוא האדם לאחר פטירתו לעוה"ב, יפתחו לפניו את השו"ע וישאלו אותו: "הקיימת מה שכתוב כאן?" ולא ישאלוהו כלל לאיזה ארגון, שיטה, מפלגה אתה משתייך. אחד אחד יעברון ואחד אחד נושא פרי מעלליו". מה מאד מאיים הרעיון אחד אחד יעבורון. ('אור הנפש').

"אני ה' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים" ('ויקרא' כו ג)

רש"י ז"ל אומר; 'כדאי אני שתאמינו בי שאני יכול לעשות כל אלה, שהרי הוצאתי אתכם מארץ מצרים ועשיתי לכם נסים גדולים'. יש להתבונן; על שום מה צריכים להשמיע להם הוכחה זו, כדאי שתאמינו לי שהרי הוצאתי אתכם מארץ מצרים וזאת כדי לדרבן אותם לקיים מצות השי"ת? הרי מדובר כאן בדור דעה אשר יצאו ממצרים, ראו את הנסים והנפלאות קיבלו את התורה ואכלו את המן. וכי כל זה לא יספיק כדי שיאמינו בה' עד שהוא מזכיר להם: "כדאי אני שתאמינו בי שהרי הוצאתי אתכם מארץ מצרים"?

בהיותנו לפני חג מתן תורתנו, אחרי שכל כך התכוננו לחג הקדוש ולמדנו הרבה מוסר, אין אנו מרגישים שום קושי ושום נסיון ואנו מוכנים ומזומנים לקבל את התורה ולא מפני היותנו עמא פזיזא! אין כאן פזיזות אלא מדרגות גבוהות שאליהם הגענו ואין אנו שייכים יותר לעולם ההבלים והערמימות ומי יחשוד בנו שאנו עוד זקוקים להוכחות במציאות ה'?

אלא שמוכרחים לומר; שיש לנו טעות בשיקול הדעת. כל פרשת 'בחוקות' נאמרה במדבר לדור דעה, כמה איומים וכמה קללות והפחדות! שהרי התורה ירדה לסוף דעתו של אדם וידעה שאין להתפעל מהרגשה רגעית של התעלות ונסיון העבר והשפעותיו רובצות לפתח והאדם אינו יכול להיות בטוח בעצמו, עד כדי כך האדם נתון להשפעת העולם והרחוב הגורסים כדבר המובן מאליו, שצריך קודם נשמע ואח"כ נעשה.

אנו מאז ומתמיד אמונים ומחונכים על דרכי האמורי, שלרפא מחלה מסוגל רק רופא וכדומה. זוהי הגישה בכל החיים סיבה ומסובב על דרך הטבע, אך התורה מכריזה וצועקת אחרת: "אם בְּקִרְבְּךָ תִּלְכּוּ... וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם" ('ויקרא' כו) ומספרים; שכאשר תלמידי

הסבא זצ"ל מנובהרדוק החלו להעתיק את ההקדמה לספר 'מדרגת האדם'. ושם הוא ממשיך את התורה; לאוירון הנראה מרחוק כנקודה קטנה, אך כשמתקרבים אליו רואים את גדלו וכי הוא מלא אנשים וציוה הסבא להוסיף; שיש בו גם בית התבשיל! בית התבשיל מקום גדול בראשו של כל אחד וזו תוצאה מן הדאגה המתעוררת באדם לחשוש לחיים ולתכלית ועל כן צריך כל הזמן להזכיר לו כדאי אני שתאמינו בי שהרי הוצאתי אתכם מארץ מצרים.

ומובאים ב'ילקוט' מעשים המוכיחים אמת זו; 'מעשה בימי הורדוס שהיו הגשמים יורדים בלילות, בשחרית נשבה הרוח וזרחה התמה ונתנגבה הארץ. והפועלין יוצאין ועושין מלאכתם ויודעין שמעשיהם לשם שמים. עוד אמרו: מעשה בימי שמעון בן שטח; היו גשמים יורדים מלילי שבת ללילי שבת עד שנעשו חטיין ככליות ושעורין כגרעיני זיתים ועדשים כדגנרי זהב וצררו מהם חכמים והניחו דוגמא לדורות להודיע כמה הטא גורם' ('ילקוט' ו'יקרא' כו).

וכן הוא אומר; 'עונותיכם הטו אלה וְחַטֹּאתֵיכֶם מִנְעֵנו הַטוֹב מִכֶּם' ('ירמיה' ה כב) וזה לימוד לדורות כמה החטא גורם. וממשיך ה'ילקוט'; 'וְנִתְּנָה הָאָרֶץ בְּבוּלָה' ('ויקרא' כו ד) לא כדרך שעושה עכשיו, אלא כדרך שעשתה בימי אדם הראשון, שכל יום ויום היא עושה פירות מחדש'. חז"ל ראו בעמל התורה אוצר בלתי מוגבל שמביא בעקבותיו שפע של ברכות.

"נאם בְּזֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי" ('ויקרא' כו כז) שם הירידה וההפסדים הם גם כן בלי גבול ובלי סוף 'וְנִתְּנָתֶם עִמִּי בְּקָרְבִי... וְהִלַּקְתִּי עִמְכֶם בְּחַמַּת קָרְבִי' ('שם' כח) כאלה איומים וקללות מסמרי שיער. שוב איתא ב'ילקוט'; 'כשהיה אליהו מחזור על תפוחי רעב, מצא אדם אחד תפוח ומוטל ברעב. אמר לו; "מאיזו משפחה אתה?" אמר לו; "ממשפחה פלונית". "וכמה הייתם?" "שלשת אלפים". "וכמה נשתיירו מכם?" אמר לו; "אני". אמר לו; "רצונך לומר דבר אחד ותחיה?" א"ל; "הן". א"ל; "אמור: "שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד" ('דברים' ו) ותחיה". צווה עליו ואמר: "הס. לא להזכיר בשם ה', לא לימדנו אבא כך". מה היה עושה? נוטל את יראתו ונותנה על לבו, מחבקה ומגשקה, עד שנבקע כרסו ונפל הוא ויראתו לארץ. לכך נאמר: 'וְנָתַתִּי אֶת פְּגָרְכֶם עַל פְּגָרֵי גִלְוָיִכֶם' ('ויקרא' כו ל) איזו השתוממות! נשאר יחיד מתוך שלשת

אלפים ועודנו מחזיק בחטאו, עד כדי כך מגיע כמו של חינוך מהילדות, כל כך קשה לאדם להשתחרר ממנו ולדבוק באמת! על כן התורה מזרזת האדם להתבוננות, הרי הוצאתי אתכם מארץ מצרים וזאת כדי לעודד האדם כשהוא במצבים של יאוש ואינו רואה שום מוצא, אין מקום לספקות ולהיסוסים. כדאי אני שתאמינו בי. כאשר אדם רוצה לנסוע מעיר לעיר, הוא שוכר עגלה עם עגלון וסומך עליו שיגיעהו למחוז חפצו, איך הוא סומך? והרי יתכן שיקח אותו לבאר שחת! אלא החזקה וההרגל שתמיד הענינים מסודרים ואין להרהר ולפקפק. ואם ככה, איך לא נאמין בה' יתברך שיקיים את הבטחתו ויובילנו לחוף מבטחים ויצליחנו גם בגשמיים וגם ברוחניות. והכל תלוי רק בנו; "אם בְּקִרְבְּךָ תִּלְכּוּ" ('ויקרא' כו ג). 'כדאי אני שתאמינו לי'. ('דגל המוסר')

"אם בְּקִרְבְּךָ תִּלְכּוּ נָאֵת מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם" ('ויקרא' כו ג)

שמעתי בשם הרה"צ ר' נחום זאב זצ"ל בנו של הסבא זצ"ל מקלם שאמר משל על זה; קבוצת אנשים ישבו על יד השלחן ואכלו ושתו ולא היה ניכר הבדל בין איש לרעהו. אחר הסעודה קמו כולם והלכו, רק אחד נשאר על מקומו ולא ידעו מה הסיבה שאינו זז ממקומו. הביטו למטה וראו שאין לו רגלים.

כך יש אנשים שיושבים בישיבה יחד עם כל החברים ולא מכירים הבדל בין זה לזה, אבל אח"כ שצריכים ללכת בעולם הגדול, אז מכירים הבדל בין זה לזה, למי יש רגלים ולמי אין רגלים. יש אנשים, שכל רוח קלה מפילה אותם ויש אנשים, שכל הרוחות שבעולם אינם יכולים להזיזם ממקומם. כמ"ש דוד המע"ה: "תִּרְחִיב צְעָדִי תַחְתֵּי וְלֹא מִצְדּוֹ יִרְחַסְלֵי" ('תהלים' יח לז).

לכן אמרה התורה: "אם בְּקִרְבְּךָ תִּלְכּוּ" ('ויקרא' כו ג) שתלכו עם התורה, שתהינה לכם רגלים ללכת עם התורה בעולם, לא להתבייש מפני המלעיגים, אלא; 'עַז כְּנֶמֶר... לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן אַבְיָד שִׁבְשָׁמִים'. ובדרך זו אפשר לבאר הגמרא; 'כשעושין רצונו של מקום, מלאכתו נעשית ע"י אחרים. שנאמר: "וְעָמְדוּ יָרִים וְרָעוּ צֹאנֶיכֶם" ('ישעיה' סא) אבל כשאין עושין רצונו של מקום; "וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ... לְאֶבְתָּה... וְאֶסְפַּת דְּגָנְךָ" ('ברכות' לה).

יכול להיות שאדם עומד במדרגה גדולה של אהבת ה' ובכל זאת הוא נקרא; 'אין עושין רצונו של מקום'. שהרי הפרשה השניה של ק"ש נאמרה

גנזי המלך דברים הטעונים גיזה

בלשון רבים, ז"א הוא מקיים את התורה רק ביחד עם הרבים, הרבים נושאים אותו, אבל לבד אין לו רגלים ללכת, **האיש הזה נקרא; 'אין עושה רצונו של מקום'** אחרי שהוא צריך שאחרים יעזרו לו. **לפיכך נברא אדם יחידי**; כדי שידע שכל המעלות הנפשיות תלויות רק בו. ואף אם לא תהיה לו עזרה משום אדם, ג"כ יש בידו לרכוש כל המעלות הנפשיות, כי לא יתכן שהקב"ה יברא האדם בהעדר שלמות, שרכישת המעלות הנפשיות

תהיה תלויה גם באחרים. ומפורש כתוב **בתורה: 'פָּפִיד וּבִלְכָכָךְ לַעֲשׂוֹתוֹ'** (דברים' ל יד) אבל כיון שהאדם בטבעו עצל ואינו מגיע למה שידו מגעת, לכן דרוש שכל אחד יקנה לו חבר, או חברים ויעזור איש לרעהו ויחזקו בעבודת ה'. אבל לא להסתפק בזה לבד שרק עם הרבים יהיה טוב, אלא צריך האדם להשתדל שאפילו כשהוא לבדו ואפילו אם במקרה הוא נמצא בין חפשים, ישמור את התורה בלי שום שינוי כמו

שיעקב אבינו ע"ה מתפאר: **'עם לבן גרתי ותרתי'ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים'** בשביל זה זכיתי; **'וְנִיחֵ לִי שׁוֹר נַחְמוֹר'** ('בראשית' לב ו) כך אמרה התורה: **'אם פָּחַקְתִּי תִלְכּוּ'** אם תלכו עם התורה בכל מקום לא רק כשנמצאים בין חברים חרדים. **'וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם'** ('ויקרא' כו ד) ותזכו לכל הברכות שבתורה, **כי אז נקראים: 'עושיין רצונו של מקום.'** ('דרכי מוסר'). ■

זכות אבות

"וְנִזְכַּרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר" ('ויקרא' כו מב)

פסוק זה שאנו מבקשים להיושע בזכותו ולהזכר לטובה, מחיב אותנו גם להיות ראויים לאבותינו וללכת בדרכם. **והראיה**; שכתוב הוא בתורה באמצע התוכחה. שכן, אם לא נעשה כך ונעקם חלילה את דרכנו, יהיה לנו יחוסנו ללעג ולשנייה. **כתב הגאון ר' רפאל חיים דמארי מתוניסיה; משל למה הדבר דומה? להדיוט נבער מדעת שבא לבית גאון אחד, התרברב והתגאה ביחוסו; בן אחר בן לגאוני עולם וקדושי ארץ, נין ונכד לארזי הלבנון אדירי התורה. כבדו הגאון והחל לפלפל עמו בחדושי תורתם של הגאונים שהזכיר, אבותיו ואבות אבותיו, אך הוא כאילם לא יפתח פיו... אינו מבין דבר וחצי דבר, לא ידע מה 'קא אמרי רבנן'. נענה הגאון ואמר לו: "רואה אני שאין כבודו בקי בתורה, ישמע סיפור נאה". נצצו עיני האורח. לסיפור הריהו מוכן ומזומן. **סח הגאון: "מעשה בשר אחד שהיה לו כלב נאמן, רץ בעקבות****

וסו ומיהר לעזור לו בשעה שיצא לציד, כשכש לו בזנבו וסר למרותו. עברו שנים, הכלב הזדקן ותש כחו, היה רובץ בפינת הטרקלין, נושם בכבדות ומגיר ריר, חס עליו בעליו מלהמיתו כי זכר לו חסד נעוריו, אך להחזיקו בביתו לא רצה עוד, בקש לשלחו ליער, אך חשש פן יהיה טרף לחיות. מה עשה? חשב ומצא עצה, תפר לו כמין גלימה משונה, רעמה של אריה ופרוה של נמר, עם כרעים של זאב ואליה של דב. 'כסות זו' **חשב; 'תרתיע את החיות'**. אותה שעה התכנסו כל החיות בקרחת היער והיה האריה יושב ודורש, לפתע עבר בקהל רחש לחש, נשמטו החיות אחת אחת והאריה נותר לבדו. **פנה האריה לשועל היושב לימינו ושאל: "מה זה אירע?" השיב השועל בלחשישה: "איני יודע, אך וואברר". חמק השועל וחזר מיד: "מלכ"י לחש בבעתה: "הכל אומרים שמלך חדש הגיע, איום ונורא, הכל הולכים להשתחות לרגליו ויתכן" הוסיף השועל: "שגם אתה תצטרך לקבל את מרותו". חרד הארי ואמר: "לך וברר זאת, אם גזירה היא, אקבל". השתופף השועל ונעלם בין עצי היער. ישב הארי**

והמתין לשובו, הלך השועל עד שהגיע לפאתי היער ופילס לו דרך בהמון החיות המתגודדות בהערצה, במרכז, רבץ לו בעל חיים, עין לא ראתה, רעמת אריה לו ופרוות נמר, כרעי זאב ואלית דב. **התקרב השועל, השתחוה במורא ואמר: "שלום עליכם! מי הוא מר"? נבוך האורח. יצור זה הוא הראשון המתעניין לזהותו. זקף את רעמתו והכריז: "סב סבי היה ארי". "אכן" התפעל השועל: "ומיהו מר"? קימר האורח את גבו ואמר: "אב סבי היה נמר". קד השועל וחזר: "ומיהו מר"? **נענע ירכותיו ונהם: "סבי, עליו השלום, היה דב כביר". "ומיהו מר"? שאל השועל. נעמד הלה על רגליו והצהיר: "אבי, זכרונו לברכה, היה זאב ערבות". **והשועל לא הרפה: "אבל מי הוא מר"? רבץ הזר ואמר: "אני? כלב אני". "רק זאת ביקשתי לדעת" אמר השועל ורץ לבשר לארי שאין נשקפת למלכותו כל סכנה. **והנמשל מובן; יכולים אנו להזכיר זכות אבות כאשר אנו הולכים בדרכם ועושים כמעשיהם, אבל אם מתהדרים אנו באדרתם אך שונים מהם במהותנו, משימים אנו את עצמנו ללעג ולקלס. ■********

קץ מגולה

"וְהִשְׁמַתִּי אֶת הָאָרֶץ וְשָׂמַמְוּ עֲלֶיהָ אֲיִבִיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ... וְהָיְתָה אֶרְצְכֶם שְׂמָמָה וְעַרְיָכֶם יִהְיוּ חֲרָפָה" ('ויקרא' כו לב-ג)

כותב הרמב"ן; 'ואלה דברים יבטיחו בגאולה העתידה הבטחה שלמה יותר מכל חזיונות דניאל. וכן מה שאמר בכאן; "וְשָׂמַמְוּ עֲלֶיהָ אֲיִבִיכֶם" היא בשורה טובה מבשרת בכל הגליות שאין ארצנו מקבלת את אויבינו. וגם זו ראייה גדולה והבטחה לנו, כי לא תמצא בכל

הישוב ארץ אשר היא טובה ורחבה ואשר היתה נושבת מעולם והיא חרבה כמזה, כי מאז יצאנו ממנה לא קבלה אומה ולשון וכולם משתדלים להושיבה ואין לאל ידם'. אומר הנביא: "נִאֲתָה בְּן אָדָם הַנִּבְאָ אֶל הָרִי יִשְׂרָאֵל וְנִאֲמַרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמַעְנוּ דְבַר ה'... פה אָמַר ה'... לְהָרִים וְלַצְּבָעוֹת לְאֶפְיָקִים וְלַגְּאִיֹּת וְלַחֲרָבוֹת הַשְּׂמָמֹת וְלַעֲרִים הַנִּנְעֲזָבוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְבֹז וְלַלְעַג לְשֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר מִסְבִּיב... נִאֲתָם הָרִי יִשְׂרָאֵל עֲנַפְכֶם תִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל פִּי קָרְבוּ

לְבֹא... וְנִנְעֲבָדְכֶם וְנִזְרַעְכֶם. וְהַרְפִּיתִי עֲלֵיכֶם אָדָם פֶּלַי בֵּית יִשְׂרָאֵל פֶּלַי וְנוֹשְׁבוּ הָעָרִים וְהַחֲרָבוֹת תִּפְגְּיֶנָּה" ('חזקאל' לו). **ואומרים חז"ל; 'אמר רבי אבא: "אין לך קץ מגולה מזה. שנאמר: "נִאֲתָם הָרִי יִשְׂרָאֵל עֲנַפְכֶם תִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל פִּי קָרְבוּ לְבֹא" ('סנהדרין' צח). ומבאר המהרש"א; 'כל זמן שאין ישראל על אדמתם, אין הארץ נותנת פירותיה כדרכה. אבל כשתחזור ליתן פירותיה זהו קץ מגולה, שקרב לבוא זמן הגאולה, שיחזרו ישראל על אדמתם'. ■**

פרשת 'בחוקות'

מה גרם לנצי"ב מוולז'ין להגיע למעלתו?

מאמץ משתלם

הטילו ספק בהצלחתי, אך הם ראו את גודל חשקי לתורה והסכימו. חזרתי אל ה'חיידר' ואימצתי את כל כחות נפשי ללימוד תורה. שעות רבות הייתי יושב וחוזר על לימודי, תוך תפילה להשי"ת שיאיר עיני ואכן תפילתי התקבלה, הקב"ה עזר לי ולפתע פתאום נפתח ראשי האטום והבנתי כל אשר למדתי. עיני אורו בתורה וחשקתי במתיקותה ומאז לא פסק פומי מגרסא. אילו הייתי מסכים להיות עוזר לבעל מלאכה ולא הייתי ממשיך ללמוד, הרי כשהייתי בא לבית דין של מעלה, לאחר מאה ועשרים, היו מראים לי את הספר 'העמק שאלה' ושואלים אותי: "אתה מכיר את הספר הזה?" ודאי שהייתי עונה להם: "לא. הרי אני עם הארץ". היו אומרים לי בית דין של מעלה: "ספר זה היה צריך לחבר נפתלי צבי יהודה לייב ברלין, אתה היית צריך לחבר ספר זה. א"כ למה לא עמלת בתורה?"! באיזה גיהנם של בושא הייתי נידון אז?! עתה בזה שניסיתי רק עוד פעם אחת ללמוד תורה, זכיתי לסייעתא דשמיא בהבנת התורה ולהגיע עד היום הזה שבו הוצאתי לאור, בחסדי השי"ת, את ספרי 'העמק שאלה'. לאחר מאה ועשרים שנה, כשאבוא לבית דין של מעלה וישאלוני למי הספר הזה, אוכל לענות בעז"ה: "כן, אני חברתי אותו, מה גדולה תהא שמחתי".

מסים

מובא במדרש; "הושיעה ה' פי גמר חסיד" (תהלים יב ב) זה שאמר הפסוק: "אבד חסיד מן הארץ" (מיכה ז ב). שאל אדריאנוס: "באיזו זכות אומה זו עומדת?" אמרו לו: "יש בה צדיקים, יש בה יגיעים בתורה". מיד גזר והטילו מרגזאות על הארץ (מסים שיפריעו להם להתגיע בתורה) כיון שנתנו עליהם העול הזה, חדלו מליגע בתורה. לפיכך אמר דוד: "הושיעה ה' פי גמר חסיד" ('ילקו"ש' תהלים יב).

דוגמה אישית

פעם הגיע יהודי אל הרב ובפיו משאלה: "יברכני כבוד הרב, שבני יהיה

הוי אומר: לעמל תורה נברא' (סנהדרין צט). כותב הגר"ח מוולז'ין; וזוה צריך ללמוד בניגיעה עצומה להשיג אמיתות כונת התורה לפי השגתו וכל אשר יוסיף ללמוד, כן יוסיף לחפוז עוד' (רוח חיים' אבות' ו). וכך כותב הגאון מוילנא; טבע האדם, כשמוצא דבר בניגיעה רבה, הוא חביב עליו מאד ושמור בזכרונו. אבל מי שאין בו יראת חטא, אף כשלומד כמה פעמים, אינו מוצא, כי אינו חביב עליו' ('אבן שלמה' ח). כותב המאירי; 'לעולם אל יתרושל אדם להתיאש מצד ראותו קושי לבבו ומיעוט הבנתו, כי כמה פעמים ראינו אנשים קשים בלימודם מתחילתם ומצליחים בסופם, עם רוב ההתמדה ושקידה מעט מעט' ('מאירי' 'משלי' יג א). וכך כותב ג"כ הסטייפלר זצ"ל; 'ידוע כמה תלמידי חכמים אשר בהיותם בישיבה בבחורותם, נחשבו אז בעיני החברים כבלתי מצליחים וכבעלי כשרון נמוך ולבסוף כשגדלו נתברר שיש להם ידיעה יסודית ברוב הש"ס... כי עיקר הכל הוא ההתמדה ויגיעת התורה להבין הדברים לאמיתותן' ('חיי עולם' ב יב).

מאמץ משתלם

מסופר; שבעת שסיים הנצי"ב, הרב נפתלי צבי יהודה לייב ברלין, את חיבורו 'העמק שאלה' אמר: "כשהייתי ילד קטן התקשיתי מאד בלימוד, לא קלטתי כראוי את הנלמד ולא הבנתי את הדברים, המלמד התיאש ממני והציע להורי ללמדני מלאכה אך אני לא רציתי ללכת לעבוד שוב ושוב חזרתי ללמוד מתוך נסיון להצליח, אך נכשלתי. באחד הלילות שמעתי את אבי אומר לאמי: 'תלמיד שלמד חמש שנים ולא ראה ברכה בלמודו, ילך ויעסוק במלאכה, כך היא ההלכה. נפתלי שלנו אינו יכול ללמוד תורה, אפילו לקרוא אינו יודע כראוי, אי אפשר לנסות שוב להשאירו שנה נוספת ב'חיידר', מוטב שיהיה עוזר לבעל מלאכה". כשמעתי את הדברים האלה נחרדתי מאד עד עמקי נשמתי ופרצתי בבכי מר, לא רציתי בשום אופן להיות לבעל מלאכה, רציתי בכל לבי ללמוד תורה. בבקר התחננתי על נפשי לפני הורי: "נעשה עוד נסיון אחד, רק עוד נסיון אחד, שאשר שנה נוספת ב'חיידר' ואם לאחריה לא אדע, אהיה עוזר לבעל מלאכה". הורי

"איש פי יפלא נדר בערקה נפשת לה'. וקה ערקה הזכר מכן עשרים שנה... ואם מכן קמש שנים" ('ויקרא' כז ב-ה)

אפשר לפרש על פי המהרח"ו שכותב; 'המידות שבאדם נובעות מארבעה יסודות שמהם הוא מורכב; אש, רוח, מים ועפר' ('שערי קדושה' א ב). יסוד האש; גורם לאדם להיות גס רוח וגאותו, שהרי האש עולה היא תמיד כלפי מעלה וכך גם הגאותן מדמה בנפשו שהוא מורם מעם ואיש לא ישוה לו. הגאווה היא רעה חולה שממנה נמשכים מידות מגוננות רבות, כמו הכעס על מי שהעז לפגוע בכבודו. השנאה, למי שהצליח בחייו יותר ממנו, שלדעת הגאותן, ההצלחה ההיא לגמרי לא בצדק... יסוד הרוח; גורם לאדם להתעסק ב'עסקי הרוח' במובן המושאל של המילה, עסקים החולפים עם הרוח בלא שמביאים עמם כל רווח גשמי או רוחני. אדם שהולך אחר יסוד הרוח שבו, נוכל למצוא אותו תמיד עסוק בשיחה בטלה ואף בדיבורי שקר, לשון הרע ופרסום מעשיו הטובים לבריות. יסוד המים; גורם לאדם להיות בעל תאוה, כמים הללו שמצמיחים את כל תענוגי העולם, כך גם יסוד המים מצמיח תאות התענוגות בלב האדם. אדם שנכנע ליסוד המים שבו, מסוגל לגזול את חברו, לקנא במי שיש בו מומן רב וכיו"ב. יסוד העפר; ממנו נובעים מידת העצבות והעצלות על כל המשתמע מהם. על האדם מוטלת אפוא חובה קדושה לנתב את היסודות הללו לצרכי הנפש; להתענג על ה', להיות עצל כאשר היצר הרע משיא אותו לעבור עבירות, לקים מאמר הכתוב; 'ויגפה לבו פדרכי ה' ("דברי הימים' ב, יז ו) וכן הלאה. דבר זה נתון בבחירתו של האדם, האם ינצל את הכחות הללו לטוב לו כל הימים, או שמא חלילה לרעה. וזוהי ג"כ הסיבה שחלקה התורה את ערך האדם לארבעה מדרגות, שיתן את לבו לכך שהוא מורכב מארבעה יסודות. ושומה עליו לנצל זאת בדרך שיהיה בה; 'תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם' ('אבות' ב א). ('אדרת אליהו')

"אם בקקתי תלכו" ('ויקרא' כו ג)

'שתהיו עמלים בתורה' (רש"י) 'אדם לעמל נברא... כשהוא אומר: "לא ימוש ספר התורה הזה מפיך" ('הושע' א ח)

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

ערב רב

מהו פירושה של המילה 'תורה'?
'תורה' מלשון הוראה - לימוד. כל מילה ומילה בתורה לימוד הוא, שאם לא כן אין לה מקום בתורה. **שאלת השאלה;** מה היא ההוראה הכלולה בספורי העבר על כל פרטיה? **התשובה לכך היא במפתח המסור בידינו; 'מעשה אבות סימן לבנים'.** בספורי התורה רמזים כל דברי ימינו של עם ישראל, מראשיתם ועד אחריתם. פרשת 'וישלח', המתארת את הפגישה בין יעקב ועשיו, רמז היא לחיי ישראל בין העמים. הפרשה הראשונה היא פרשת הגלות (רמב"ן). שם מרמז כיצד צריך להיות מהלך היהודים בגלות אצל בני עשיו. הפרשה השנייה מספרת על יעקב אבינו החוזר ארצה מפדן ארם ארץ גלותו. הגאון מוילנא קובע כי זאת היא פרשת ה'עקבתא דמשיחא'. **נאמר בפרשה זו; 'נִישָׁם אֶת הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה'** ('בראשית' לג ב). **מכאן אומר הגאון מוילנא;** כי בימי ה'עקבתא דמשיחא' יעמדו בראש העם צאצאי הערב רב. **הרמב"ם כותב באגרותיו כי קיימת הבטחה;** **"וְגַם כִּף אֶמְיֵנוּ לְעוֹלָם"** ('שמות' יט ט) **דהיינו;** שיהודים יהיו דבקים לעולם באמונתם בתורה. **אם בכל זאת ראית כופרים בישראל;** בידוע שלא עמדו רגלי אבותיהם על הר סיני ולא מבני ישראל, אלא מה'ערב רב' מוצאם. (מאמר 'עקבתא דמשיחא') ■

בנאמנות במשא ומתן שלימודו תורה. אוי לאיש שלא למד תורה. הביטו תלמיד חכם זה מה יפים דרכיו, מה נכון כל אשר עושה. **עליו אומר הקב"ה:** "עבדי אתה המפארני". העוסק בתורה משיג בכך הרבה מאד והוא מקיים בתוך עצמו את תכלית הבריאה. הרי הוא נעשה ידיד לבני אדם ומשיג את אהבת בני האדם, אוהב ומשמח את בני האדם. היא מלבישה אותו בענותנות וביראת שמים, מכשירה אותו להיות איש הנהוג כדון, שש לנהוג במסירות נפש, ביושר ובנאמנות, היא מרחיקה אותו מן החטא והולכת ומקרבת אותו אל השלמות המוסרית. הוא מועיל בעצה ומעשה, ממנו תבונה וגבורה. היא מזכה אותו בהשפעה אף בהנהגה, בזכותה הוא יורד לעומק הדין חוזר לסודות התורה, הוא הופך להיות כמעין שאינו מאכזב, כנהר ששפעו הולך וגדל. וכל אלה מזכירים לו, להיות צנוע יותר ויותר, בעל יותר ויותר אורך רוח, אף מוותר על כבודו והיא מעלה ומנשאה אותו על הכל. **יום יום יוצאת מפסגת הר חורב קריאת אזהרה לעולם; 'אוי להם לבריות מעלבונה של תורה'** ('אבות' ו ב). אוי להם לבני אדם המזלזלים בתורה, הרי מנדים את עצמם כמו ידיהם באשר הם מאבדים את עצם כבודם כבני אדם ומפסידים את חירותם. **'אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה'.** לימוד התורה מעלה כל אחד למרומי רוח ומוסר. (הרש"ר הירש מתוך מאמר 'עולם לימוד התורה של חז"ל')

תלמיד חכם". "אם רצונך למלא שאיפתך זו" **השיבו הרב:** "עליך לפתוח את הגמרא בעצמך ולהתמיד בלימוד. לולא כן, הלא גם בנך יגיע אלי בבוא היום לבקש ברכה שבנו, נכדך, יהיה תלמיד חכם. והנכד אף הוא ילמד מ'דוגמא אישית' זו ויבוא אלי עם הנין כדי להתברך. אמנם אין לזלזל בערכה של ברכה, אך אין להסתפק בה בלבד".
התורה מעניקה חברה לאיש הבודד, רפואה לחולה, חיזוק לחלש. כל אמצעי אחר מועיל לדבר אחד, אך התורה היא רפואה אוניברסלית לכל. 'שלשה כתרם הם; כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות' ('אבות' ד יג). כתר הכהונה הוא כתר של אהרן ובניו. כתר מלכות הרי הוא של דוד. כתר תורה הרי הוא מוכן לכל, מי שרוצה יבוא ויזכה בו. בודאי שיש לעסוק בה ברוח טהורה, התלמיד חייב להיות שקוף, פנימיותו זכה כהופעתו החיצונית. אוי למי שאין לו בית דירה ועושה שער לדירתו. היראה, היא הנאמנות בקיום מצוות ה', הרי היא בית דירת חיו של האדם והתורה היא שער הכניסה. **והתכלית של כל עיסוק בתורה, הרי הוא זה;** שלעולם האדם יתקן את עצמו ויעשה את הטוב. **לזה אשר זך הוא. התורה היא סם חיים ורעל למי שאינו זך.** היה אתה מי שמפרסם את התורה ע"י עצם חיך. ראה, איש כי ישאב חכמה מלמוד המקרא והתורה שבע"פ ומקרבתי לתלמידי חכמים (והוא ניכר בדברים הבאים); בתבונות שיחתו, בנחת דיבורו,

פריצות

אצל הנשים, אשר הוא גרוע מכל העבירות שבתורה. ('טהרת יו"ט' בשם ה'חתם סופר') ■

מפני שבשאר גלויות לא היה פריצות אצל הנשים. לא כן עתה, בעונותינו הרבים, ששכיח פריצות

'זה שהגלות האחרון גרוע יותר משאר גלויות ואין לך יום שאין קללתו מרובה מחברו,

ידיים ורגלים

קרוב לימות המשיח, ירדו לעולם התחנות נשמות של דור הפלגה (מינות וכפירה) ודור המבול (פריצות של נשים, שהידיים והרגלים ערומות). ועבורם בונה זה עתה זה הסיר, לירד אותם לגיהנם מיוחד כדי לבשל בסיר הזה אלו הידיים והרגלים שלהם". **וסיים הרבי ה'חווה מלובלין';** "הנה הבעש"ט הקדוש ראה זה החזיון בעולם ואנחנו רואים זאת בחוש הראות, איך שעתה מתחילים לירד נשמות האלו לעולם". **וסיים ואמר:** "ה' ירחם עלינו ועל כל ישראל, שיוכלו לעמוד בנסיונות הגדולות ונוראות האלו בעולם". ('אוצר הספרים' ד יב) ■

מאד מאד. **ואמר לו אביו הרב מראפשיץ:** "אליעזר אל תסיה דעתך עכשו ושים לבך אל הרבי מלובלין מה שיאמר עכשיו". **והרבי מלובלין פתח את עיניו קדשו ובאנחות גדולות אמר:** "הנה הבעש"ט הקדוש זי"ע, פעם אחת היתה לו עלית נשמה וכשחזר אמר לחבראי: "דעו, כי ראה בשמים שעומדים מלאכים ובונים סיר גדול ורחב מאד **ושאל ממלאך אחד:** "מה זה בנין הסיר הגדול והרחב הזה?" **המלאך הגביהו עד למעלה מן הסיר ואמר לו:** "ראה מה שיש בפנים". וראה שהסיר מלא ידיים ורגלים. **אמר לו המלאך:** "דע, כי

"נאם בְּחֻקֵי תִמְאָסוּ וְנָאם אֶת מִשְׁפָּטֵי תַגְעַל נִפְשָׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת פְּלִ מְצוֹתֵי" ('ויקרא' כו טו)
"שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרִכְיִכֶם הִרְעִים וְלִמָּה תִמְוֹתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל" ('יחזקאל' לג יא)
שמעתי מהרי"א ז"ל מרגליות שליט"א ששמע מכ"ק מו"ר הרב מברניב צוק"ל ששמע מכ"ק זקנו הצה"ק אליעזר מדזיקוב צוק"ל; שהיה פעם אחת עם אביו הקדוש הרב מראפשיץ צוק"ל אצל ה'חווה מלובלין' ובשבת קדש באמצע השולחן סגר הרבי מלובלין את עיניו זמן רב והתאנה

מרבינו מרן בעל 'אילת השחר' שליט"א 'פרי חיים'

יוחאי שנפטר לפני כאלפים שנה וכי נשמתו נמצאת בציון, הרי צדיקים יושבים בפמליא של מעלה ונהנים מזיו השכינה. ומה יש לו לחפש בקבר?"
"אלא בזמן שבאים יהודים להתפלל על קברו, שולח הקב"ה את נשמתו למטה. וזה חסד שהקב"ה עושה כדי לזכות את נשמת הצדיק". (ובמקום שיש תפילת רבים, בפרט עם התעוררות והשתפכות הלב, מצד עצמה מסוגלת מאד).

במקום אחר... והוקמה ועדה על ידי רבותינו גדולי הדור שליט"א הנקראת 'משמרת השבת' שאפשר לברר דרכם ולהיעזר כדי לא להיכשל בחילולי שבת אלו ודומיהם ושכרם גדול.
מס' הטלפון של 'משמרת השבת': 0722164422 או 057-3191060 בין השעות 7-11 בערב

מצות חינוך דאורייתא!

לאחרונה מזכיר רבינו הרבה את דברי הרמ"ע מפאנו: 'ועדין קשה; אם גם ביום ל"ג מתו האלף האחרונים, מאי פסקה המיתה דקאמרן? אלא ידוע במקומו, שאף על רבן נקנסה מיתה לבו ביום ופסקה בשבילו - שבטלה הגזירה, דין הוא לשמוח ביום שהרב ניצול' (מעין גנים' מב).
פי'; שהיה קשה לו, למה עושים שמחה ביום ל"ג בעומר מפני שפסקו תלמידי ר"ע מלמות, הרי כבר לא היה מי שימות. ומה שייד לומר 'שפסקו' מלמות.

וע"ז תירץ דבר נורא: כי באמת נקנסה מיתה גם על רבי עקיבא בעצמו, רק שריחם הקב"ה וביטל גזירה נוראה זו ועל זה יש לשמוח שניצול רבי עקיבא, כי אם חלילה וחס היה מת רבי עקיבא היה העולם שמים. (כדאיתא ב'ביבמות' דף סב)
והוא לימוד נורא בשבילנו עד כמה חומר מדת הדין על כבוד תלמידי חכמים, שאפילו על רבי עקיבא נגזר ליענש בגלל שתלמידיו לא התחנכו ממנו לנהוג כבוד זה בזה. ■

לשאלת אברך יקר אחד: "אם ראוי לעזוב את הבית למשך שבוע שבועים למקום שיוכל להתעלות שם יותר, כאשר מצד שני משאיר את חינוך הילדים על צוארי אשתו?"

השיב לו רבינו: "חינוך היא מצות עשה דאורייתא! משא"כ לדאוג להתעלות עצמו, אף שזה דבר טוב, אבל אינו יותר מחינוך, שמוטל עליו בכל יום ובכל שעה".

המפיל חבלי שינה

בענין תפילת 'מעריב' למי שלא התפלל ונזכר לאחר שבירך 'המפיל' (ק"ש על המיטה), יראה לעשות עצה הנזכרת - לישון חצי שעה ויעמיד שומר להקיצו ואח"כ יתפלל.

ומי שאמר 'המפיל' ולא הצליח להירדם, כיון שעלה עמוד השחר, עבר זמן הברכה ומותר לו לדבר. (ומה שלא נרדם בסוף לא נחשב עי"ז שהיתה ברכתו לבטלה, כמברך על פרי ולא אכלו, ד'המפיל' שאני מ'ברכת הנהנין')

היכן רבי שמעון בר יוחאי?

תמה רבינו: "רבי שמעון בר

'מה יעביד איניש ויחיה? ימית את עצמו' (תמיד' לב). פירש המפרש; ישפיל עצמו. 'מה יעביד איניש וימות? יחיה את עצמו' (שם). פירוש; יגביה עצמו. מתוך כך יתנו בו הבריות עין רעה ויקנאו בו וימות. ולימדוך חכמים שאדם שרוצה שיחיה ישפיל את עצמו וירחמו עליו הבריות ויחיה שנים הרבה. ומגאווה ימנע את עצמו שלא יקצרו ימיו וימות בלא עתו.
וכל הנמנעים מזה יזכו לראות נחת מכל צאצאיהם לראות בנים ובני בנים הולכים בדרך הישר והטוב. א. ס."

עם מקדשי שביעי

לעת תחילת הקיץ יש לעורר על אותם המזגנים המופעלים בשבת ע"י טרמוסטט (ובפרט במזגנים החדשים הנקראים 'אינוורטור') שיש בזה חשש להשתמש בשבת, היות ובכל פתיחת חלון, או דלת יכול להיות שגורם למזגן לפעול ודומה למקרר שאין לפותחו בזמן שאינו פועל כידוע.

וסיפר רבינו: "שהיה דרכו ללמוד באיזה בית מדרש בליל שבת קודש, עד שהתחילו להפעיל שם מזגנים ולא היה יכול לצאת משם מפני שחשש לפתוח את הדלת (עד שנפתחה הדלת) ומאז נמנע מלהיכנס בשבת לבית מדרש זה".

וכשדנו לפניו בשם מרן הגרי"ש שליט"א; אם כשלא נדלק מיד נחשב ג"כ מעשיו, אמר: "כי אם חוששים שפתיחת דלת, או חלון הגורמת בסוף להפעלת המזגן נחשב למעשה בידים, לא מסתבר שיהא הבדל במשך הזמן שעובר בין הפתיחה לתפעול המזגן, כמו שמצינו בדיני נזיקין שהמדליק אש והולכת ומכלה את התבואה, כל מה שהיה עומד להישרף מכח הצתתו נחשב למעשיו, בלי הבדל כמה זמן עבר מהדלקתו את האש, עד ששרפה

כס"ד
כפנימיתנו
החמה והמסורה
ישנה אפשרות לרישום תלמידים נוספים
כיתות ג-ח
יחס וטיפול אישי
צוות מעולה
לפרטים נוספים
052-7174076
יערד נישואים בהמלצות הרבנים בוגרת ז.נ.ר 054-8478408

המאדע

בכמה מקומות ע"י ה'מאדע' הגרועה הזו. כי כח הטומאה מתגבר מאד ע"י זה... וממילא נפסקה ההשפעה והברכה מכל אחד ואחד בעסקיו ונסבו ע"י זה כל הצרות והרעות... ע"כ החוב מוטל על כל איש ואיש לכבות את האש הנורא הזה ולתקן בביתו שיהיה הכל עשוי כדין ולא יתנהגו בפריצות... וביותר החוב על הרבנים". ('חפץ חיים' ב'מכתב גלוי' תרפד) ■

אומר ה'חפץ חיים': "שעיקר סיבת הדבר (של כל הצרות והפורעניות) הוא; שאנו מרחיקים בעצמנו את הקב"ה מאתנו... כלל הדבר; ה'מאדע' (ה'מודה) הגרועה הזו מביאה לאדם לידי הרהורים רעים... ומבטלים בידים מאמרו של הקב"ה: 'וְהָיָה מִתְּנִיד קָדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה כָּךְ עֲרֹנֹת דָּבָר וְשֵׁב מֵאֲחֻזָּךְ' ('דברים' כג יד). ובעוה"ר תבערה גדולה נפלה בכרמו

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

טיול לקברי הצדיקים
 עם הרב **אמנון יצחק שליט"א**
ביום שלישי כ"ז תמוז 17/07/12
 מירון - קבר רשב"י
 עבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס
 14:00 ארוחת צהרים - במלון 'המצודה' בעבריה
 15:15 תפילת מנוחה
 15:30 הרצאת הרב **אמנון יצחק שליט"א**
יצאה מנקודות האיסוף בשעה 7:30 בדיוק!
 בני ברק - רח' מתתיהו 10
 ירושלים - בניני האומה'
 זכאי
 יבית כפ"טי חנינם!
 יחי כפ"טי 50% הנחה
הישיבה בהפרדה מלאה!
 ההרשמה בי"שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק
 בין השעות 09:00-15:30
03-6777779

גולשים יקרים מיום ראשון ה-20 למאי כח אייר תשע"ב
 אתר 'שופר נט' מתבטל ואתר שופר tv יהיה בתשלום
 לאחר למעלה משנה שהיה באיור חינם
 למרות מאות אלפי שקלים שהושקעו ומושקעים בפיתוחו ובאפליקציה
 לאייפון ואייפד
 מצתה ניתנת הזדמנות לכל אחד להיות שותף באתר היהדות הגדול בעולם
 לחזרה בתשובה
 מכספי מעשר בסך של 50 ש"ח לחודש בלבד
 ולשאת בעול התשובה ופיתוח האתר המתקדם ביותר בעולם היהדות
 בקרוב יפורסם סרטון המציג את כל האפשרויות באתר החדש כולל ציוב
 אישי לטעמו של כל גולש
 הן בדף הבית והן בכתבות, בפונטים, בצבעים, ועוד
 כל המצטרפים יקבלו ברכה חמה שתשלח להם לאימייל האישי
 לחצו על כפתור הצטרף להחל את השותפות
 תברוכו מפי עליון בכלל הברכות הראויות לכל אחד ואחת על פי נדבת לבם
 דרושים/ות עובדים/ות לארגון 'שופר' לטלמרקטינג ו/או פקידות קו"ח לפקס 03-6740578

תקוע
אולם האמפי ביום רביעי ב' סיון 23/05/2012
 פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל
קרית עקרון
מתנ"ס קרית עקרון רחוב הרצל ביום חמישי ג' סיון 24/05/2012
 פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30 כניסה 10 שקל
 © כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"
ההרצאות מאובטחות
שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

שבוע שלם של נופש רוחני והתעלות
 עם הרב **אמנון יצחק שליט"א**
 בימים א - ה בין התאריכים ד' - ח' בתמוז 24-28/06/12
 במחירים מסובסדים של מ-350 ש"ח ללילה ו/או 400 ש"ח ללילה לזוג חצי פנסיון
 ניתן להזמין חדרים גם ל-3 ימים ו-2 לילות בלבד;
 מראשון עד שלישי. ו/או משלישי עד חמישי
 הנופש יתקיים במלון 'המצודה'*** (לשעבר אריסטון) שדרות הרצל 19 עבריה
 בנוסף מגוון פעילויות ואטרקציות לפי הזמנה במלון
 שמרטפיות לילדים
לזכאי ח"י וכ"ח כפלים לילה ראשון חנינם ומ"ח כפלים 2 לילות חנינם
תאריכים לסופ"ש במלון 'מדיסון' נהריה בין התאריכים נובמבר 2012 עד מרץ 2013

פרשת חיי שרה כד' חשוון 09/11/12	פרשת וירא י"ד חשוון 02/11/12
פרשת וישלח ט"ז כסלו 30/11/12	פרשת ויצא ט" כסלו 23/11/12
חמישי-מוצ"ש פרשת מקץ כט' כסלו 13/12/12	פרשת וישב כג' כסלו 07/12/12
פרשת ויחי ט"ו טבת 28/12/12	פרשת ויגש ח' טבת 21/12/12
חמישי-מוצ"ש פרשת וארא כח' טבת 10/01/13	פרשת שמתוכ' טבת 04/01/13
פרשת בשלח י"ד שבט 25/01/13	פרשת בא' טבת 18/01/13
חמישי-מוצ"ש פרשת משפטים כ"ז שבט 07/02/13	פרשת יתרו כא' שבט 01/02/13
חמישי-מוצ"ש פרשת כי תשא יח' אדר 28/02/13	פרשת תרומה ה' אדר 15/02/13
פרשת ויקרא ד' ניסן 15/03/13	פרשת ויקהל פקודי כ"ו אדר 08/03/13
	חמישי-מוצ"ש פרשת צו' ניסן 21/03/13

לפרטים 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק, טל' 03-6777779

נס תחית המתים

הילד נולד ללא דופק וללא נשימה
20 דקות היה מת
הרבנית מצלצלת לרב:

הצילו!!

הרב מברך
ומקבל עליו תענית 40 יום
ושולח הודעה; "חיה יחיה"

הילד חוזר לחיים! הרב סנדק

ניתן להשיג במשרדי 'שופר' טל: 03-6777779

גם בשפות: אנגלית, רוסית, ספרדית, צרפתית

תחיית המתים של אמנון יצחק כמעט ה"י רגעים

מבצע לחודש ימים הסרט 'חיה יחיה' ב-10 ש"ח בלבד!
רכישה בכמות של למעלה מ-100 דיסקים ב-5 ש"ח לדיסק בלבד!
רכישה בכמות של למעלה מ-500 דיסקים ב-2 ש"ח לדיסק בלבד!

החלה החלוקה חינם

של 100,000 דיסקים 'חיה יחיה'

ברחבי הארץ

תודה לכל התורמים